

povala při uplatnění zástavního práva dosti horlivě. V postupu žalované nelze proto shledati ani nevěrnost při provádění příkazu, poskytování nějakých výhod firmě V. na úkor žalobkyně, jak to v dovolání chce vyličití dovolatelka, ani nepoctivost při přijetí příkazu následkem kolise zájmů.

### Čís. 10165.

**Osoby, proti nimž má jako proti podnájemníkům (§ 568 c. ř. s.) býti vykonána exekuce vyklizením, jest v exekučním návrhu určité pojmenovati.**

**Podání návrhu na odklad exekučního vyklizení z bytu (zákon ze dne 28. března 1928, čís. 45 sb. z. a n.) nepřekáží, by nebyla povolena exekuce vyklizením z bytu.**

(Rozh. ze dne 25. září 1930, R I 716/30.)

Návrh, by byla povolena exekuce vyklizením nájemníka a by zároveň byly z bytu vyklizeny i jiné osoby, které by tam snad byly, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, ježto byl povolen odklad exekuce vyklizením. R e k u r s n í s o u d exekuci povolil s tím, že s výkonem jest posečkati až do právoplatného rozhodnutí o návrhu dlužníka na odklad exekuce, pokud se týče až do uplynutí odkladné lhůty.

N e j v y š š í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že z něho vypustil slova »za současného vyklizení z tohoto bytu jiných osob, které by se tam snad nacházely«, jinak dovolacímu rekursu nevyhověl.

### D ů v o d y:

Podle § 568 c. ř. s. působí výpovědi proti nájemníkovi i proti podnájemníkovi a jsou i proti tomuto vykonatelné. Vymáhající strana však nenavrhla, by exekuce vyklizením místností povinnou stranou najatých, byla vykonána proti povinné straně (nájemníku), a proti podnájemníku, jež by ovšem musila určitě pojmenovati, nýbrž, aby »současně byly z bytu vyklizeny jiné osoby, které by se tam snad nacházely«. Nehledíc k tomu, že tu není určitě pojmenovaných osob, proti nimž se takto exekuce povoluje, což jest nepřípustné (§§ 7, 9 a 54 odst. I ex. ř.), nelze tu použití § 568 c. ř. s., poněvadž osoby ty nejsou ani označeny jako podnájemníci. Podle § 349 ex. ř. bude však věci soudního vykonavatele při výkonu exekuce, by odstranil k vůli vyklizení místností osoby, jejichž odstranění jest k tomu konci potřebí. Bylo proto vypustiti změnou rekursního usnesení odstavec povolující exekuční vyklizení jiných osob, jež by se v bytě snad nacházely, poněvadž odstavec ten do usnesení povolujícího exekuci nepatří.

Jinak není dovolací rekurs oprávněn. Podle § 1 zákona ze dne 28. března 1928, čís. 45 sb. z. a n., jehož účinnost byla prodloužena zákonem ze dne 27. března 1930, čís. 30 sb. z. a n. až do 30. listopadu

1930, může exekuční soud odložit exekuci vyklizením najatých neb užívaných místností na dobu jednoho čtvrtletí. Návrh na odložení exekuce lze učiniti již před uplynutím lhůty stěhovací. Z toho plyne, že podání návrhu na odklad exekučního vyklizení z bytu nepřekáží, by nebyla povolena exekuce vyklizením bytu, poněvadž jen výkon exekuce jest jejím odložením zastaven a lze exekuci provést, jakmile projde lhůta, na niž bylo omezeno odložení exekuce. Právem proto rekursní soud vyhověl exekučnímu návrhu vymáhající věřitelky, ačkoliv mu již odkládací návrh předcházel a bylo opatrné, že do usnesení pojal větu, že výkon jest zadržeti až do právoplatného rozhodnutí o odkládacím návrhu, pokud se týče až do doby, na kterou odklad byl povolen. Dovolací rekurs nebyl v tom směru odůvodněn a proto nemohl míti úspěch.

### Čís. 10166.

**Vyhotovení plánů o oddělení pozemků pro účely knihovní a katastrální osobami k tomu neoprávněnými a smlouvy těchto osob o dodání takových plánů jsou zakázané a nicotné.**

(Rozh. ze dne 25. září 1930, Rv I 1439/29.)

Žalobě, již se domáhal žalobce na žalované úplaty za vyhotovení plánů, procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

### Důvody:

Podle rozsudku odvolacího soudu jest zjištěno, že žalovaný pověřil dovolatele, který není úředně oprávněným technikem civilním, by mu vyhotovil plány pro knihovní transakci, že se dovolatel podjal této úlohy a dodal žalovanému plány, které jsou jím vyhotovené a jen podepsané úředně oprávněným civilním geometrem Vilémem B-em. K vůli úplnosti se podotýká, že se Vilém B. podepsal pod doložkou, která jest již předem vytištěna na blanketu, jehož žalobce použil k vyhotovení situačního plánu a která zní: »Správnost tohoto ode mne vyhotoveného plánu se potvrzuje s poznámkou, že hranice omylu přípustná podle nařízení ze dne 9. února 1907, čís. 29 ř. zák. nebyla překročena a že dílčí čára byla označena na místě samém mezníky«. Obsahuje tudíž plánek, tak jak jest vyhotoven a podepsán, potvrzení objektivní nepravdy (plán byl vyhotoven dovolatelem, nikoli Vilémem B-em), čímž mělo býti docíleno, by se plán podle své vnější formy, neboli, jak praví odvolací soud, sám o sobě jevil způsobným k tomu, by ho bylo použito pro účely knihy pozemkové a pro účely evidence katastru. Jednání takové však poškozuje veřejné zájmy a přičí se zákonným předpisům. Jde o plán vyhotovený dne 18. srpna 1925. Předložila-li žalovaná strana geometrický (situační) plán, bylo podle § 23 b) tehdy platného zákona o udržování evidence